

นิทานธรรมะ ความสุขที่เลือนหายไป

นำเสนอเมื่อ : 18 ส.ค. 2551

ศิษย์ “อาจารย์ครับทำไมทุกวันนี้ดูเหมือนความสุขของเรามีน้อยลงเรื่อยๆ ขณะที่เมื่อก่อนดูเหมือนอะไรมันดูไม่วุ่นวายความสุขก็ดูจะหาไม่ยาก ไม่เหมือนทุกวันนี้เลยครับ”

อาจารย์ “ก็เพราะ เราไม่รู้จักความสุขเราจึงหาความสุขไม่พบนะซิ”

ศิษย์ “ทำไมจะไม่รู้จักล่ะครับ ทุกคนก็ดิ้นรนแสวงหาความสุขด้วยกันทั้งนั้น”

อาจารย์ “สิ่งที่เราแสวงหากัน มันเป็นความสุขที่ต้อแสวงหามาและเลือนหายไปอย่างรวดเร็ว ขณะที่เราต้องลงทุนสร้างความสุขจากความอยากขึ้นมาก่อน แล้วเราจึงจะได้ความสุขมาตอบสนอง

เราต้องลงแรงกายแรงใจ ทำงาหาเงินมาเพื่อใช้แสวงหาความสุข แต่เรากลับได้ความสุขมาครอบครองได้ไม่นาน แล้วความสุขก็กลับเลือนหายไป สิ่งต่างๆที่เราได้มาอาจจะยังอยู่แต่ความสุขนั้นกลับจืดจางลงไปอย่างรวดเร็ว เหมือนๆจะได้มาแต่ไม่เคยได้มาจริงสักที จิตใจที่คอยแต่จะหิว จะอยาก จึงดิ้นรนตลอดเวลา

อีกประการหนึ่งก็คือ ความสุขของเราไม่เคยอยู่ในปัจจุบัน มันอยู่ในเงื่อนไข อยู่ในความหวัง อยู่ในอนาคต ถ้าเราทำอย่างนั้น อย่างนี้แล้วเราจะมีความสุข”

ศิษย์ “อาจารย์ช่วยอธิบาย สักหน่อยครับ”

อาจารย์ “ลองคิดย้อนดูตอนเด็กๆ เราคิดว่าเราเรียนหนังสือจบ ถ้ามีงานทำ เราจะมีความสุข สักพักถ้าเรามีแฟน เราจะมีความสุข ต่อมาถ้าเรามีลูก เราจะมีความสุข ต่อมาก็มีต้องมีบ้าน มีรถ มีเงินเก็บพอสมควรเราจะมีความสุข พอแก่มากขึ้นมีโรคประจำตัวรุมเร้าทุกข์ทรมาน ก็คิดว่า ถ้าเราตายไปแล้วเราคงจะมีความสุข ความสุขไม่เคยอยู่ในปัจจุบันเลย มันมีแต่ขอแมตลอดเวลา เราจึงหาความสุข จนเห็นืดเห็น้อยตลอดชีวิต”

จิตโดยแท้จริงก็มีความสุขอยู่แล้วตามธรรมชาติ
ยิ่งเมื่อมีปัญญาเห็นความจริงว่ากายและใจที่เราควบคุมไม่ได้จริง เรามีสติรู้ที่กายและใจอยู่เสมอ
สติจะตั้งมั่นกลายเป็นผู้รู้ผู้ดูอยู่เฉยๆ สิ่งทั้งหลายเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วยกดับไป โดยเราไม่เป็นทุกข์ด้วย
นี่แหละคือปัญญา บางครั้งที่มีความอยากเกิดขึ้น ถ้าเรามีสติ
เราก็จะเห็นความทุกข์เกิดขึ้นมาตั้งแต่เริ่มอยาก ทั้งร้อนทั้งแสบในอก
เราก็จะไม่พยายามสร้างความอยากเพราะเห็นทุกข์อย่างรวดเร็ว เป็นการคุ้มครองตัวจากตัณหา ราคะ
ที่จะเข้ามาทางตา หู ทางความคิด

เมื่อมีปัญญาถอนความยึดมั่นในตัวเราเพราะเห็นว่ากายและใจนี้แหละเป็นความทุกข์
เราก็ไม่ต้องคอยแสวงหาความสุขให้กายและใจอีกต่อไป จิตใจก็มีความสุขเต็มขึ้นมาได้เอง
นี่แหละเป็นความสุขที่เกิดในใจของผู้ที่รู้จักการเจริญสติในชีวิตประจำวัน
เป็นความสุขที่เป็นเป้าหมายของศาสนาพุทธเลยทีเดียว”

ศิษย์ “ฟังแล้วค่อยมีกำลังใจหน่อย เพราะความสุขอย่างหลังนี้ดูจะไม่ไกลตัวของเราเลย
ความสุขที่แท้จริงก็มีอยู่แล้วในใจของเราเอง เพียงแค่เราเรารู้จักมัน ทำในสิ่งที่ถูกศีล
และคอยมีสติในปัจจุบันอยู่เสมอๆขอบพระคุณอาจารย์มากครับ”

ข้อมูลจาก ธรรมะไทย.คอม ครับ เก็บเอามาให้ท่านได้อ่านกันครับ